

MALDOS IR VIEŠPATIES GARBINIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

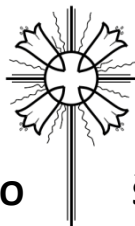
2016m. gruodis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- **Kad visame pasaulyje neliktų tokio gėdingo dalyko kaip vaikų kareivių verbavimas.**
(popiežiškoji gruodžio mėnesio intencija)
- Kad Taikos Karalaičio atėjimas panaikintų nesantaiką ir nesutarimus, ir suvienytų pasaulio žmones.
- Kad mūsų šalies vadovams Kalėdų šventės atneštų gausių malonių, ir jie būtų sustiprinti vesti mūsų kraštą nesibaigiančios teisybės ir laisvės keliais.
- Kad Dievas, pradėjęs mus suartinti tikėjime, toliau stiprintų mūsų ryšį su juo šį Adventą.
- Kad Dievas būtų arti visų tų, kurie dirbdami mus iš laikyti saugius, rizikuoja savo gyvybes.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantys įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad Šventosios Šeimos meilė, vienybė, savęs atsidavimas ir švelnumas pripildytų visas šeimas ir joms suteiktų tikrąjį džiaugsmą.
- Kad atsimindami, jog Jėzus Kristus atėjo į šį pasaulį neturte ir atstumtas kitų, mes būtume paraginti mylėti pagalbos reikalingus žmones ir ištiesti jiems pagalbos ranką.
- Kad mūsų Maldos ir Viešpaties Garbinimo Tarnystės narių tikėjimas maldos galia būtų patvirtintas.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

gruodžio 2d. – **Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas ryte 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje**

gruodžio 14d. – **Eucharistijos garbinimas vakare 6:00 - 9:00v.v. bažnyčioje**

gruodžio mėnesį – **„Eglutė Artimui“ pastatyta bažnyčioje**

GRUODŽIO MĖNESIO ŠVENTASIS

ŠV. PRANCIŠKUS KSAVERAS

kunigas
(1506 -1552)

gruodžio 3d.

Aplankėme kaimus, kuriuose naujieji atsivertėliai priėmė krikščionybę prieš keleris metus...jų kraštas toks sunykęs ir vargas. Čia gyvenantys krikščionys neturi kunigų. Jie žino vien tik, jog esą krikščionys. Nėra kas jiems aukotų Mišių; nėra kas juos išmokytų Credo, Tėvę Mūsų, Sveiką Mariją, ar Dievo Įsakymų. (Šv. Pranciškus Ksaveras)

Pranciškus gimė Ispanijoje, jauniausiu tos šalies svarbaus pareigūno sūnumi. Vaikystėje jis sėmėsi mokslo iš mokytojo namuose; vėliau lankė Paryžiaus universitetą ir tapo filosofijos mokytoju. Jis pradėjo kopti pasirinktos karjeros laiptais ir džiaugėsi draugais ir visuomeniška veikla. Universitete jis susitiko su Ignacu iš Loyolos, buvusiu artilerijos kapitonu, nusprendusiu atsiduoti tarnybai Dievui.

Ignacas be perstojo ragino Pranciškų prisijungti prie jo ir jo būrio. 1534m. Pranciškus buvo vienas iš pirmųjų septynių vyrų, davusių įžadus Ignaco įsteigtoje Jėzaus Draugystėje. Po trejų metų jis, Ignacas ir keturi kiti buvo įšventinti kunigais Venecijoje. Jie visi nuvyko į Romą pas popiežių prisiekti jam ištikimybę.

1541 Pranciškus iškeliavo į Rytų Indijos salas. Jis apaštalavo portugalams Goa, paskui nukeliavo į Pietų Indiją, ir iš ten į Malayziją ir Japoniją. Pakeliui į Kiniją Pranciškus susirgo ir, nepasiekęs jos kranto, mirė. Jis buvo pirmasis didysis Tolimų Rytų misijonierius ir didžiausias, po apaštalų laikų, Bažnyčios misijonierius.

Pranciškus gyveno tarpe didžiausių vargšų, valgydamas jų maistą ir gyvendamas vargingose sąlygose. Jis praleido nesuskaičiuojamas valandas tarnaudamas ligoniams ir vargšams, ypač raupsais sergantiems. Nors jam dažnai pritrūkdavo laiko miegui, ir jis net nesusėdavo sukalbėti brevijoriaus maldų, iš jo laiškų žinome, kad jis visuomet buvo kupinas džiaugsmo.

Negalime visi būti misijonieriais tuose tolimuose kraštuose, kur žmonės dar gyvena tamsoje. Tačiau "per tuos, kuriuos Dievas yra išrinkęs šiam specialiam darbui, visa tikinčiųjų bendruomenė gali melstis, bendradarbiauti ir dirbti tarp žmonių." (*Ad gentes, 37*)

Šaltiniai: IN HIS LIKENESS, by Rev. Charles E. Yost, SCJ, STL; SAINT OF THE DAY, Leonard Foley, O.F.M., Editor;
SAINTS AND FEASTDAYS, Loyola University Press

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO Krikščioniškoji Šeima

#2205 Krikščioniškoji šeima yra asmenų bendrystė, Tėvo ir Sūnaus Šventojoje Dvasioje bendrystės ženklas ir atvaizdas. Vaikų gimdyje ir auklėjime atsispindi kūrybinis Tėvo veikimas. Šeima yra pašaukta dalyvauti Kristaus maldoje ir aukoje. Kasdienė malda ir Dievo žodžio skaitymas stiprina joje meilę. Krikščioniškoji šeima evangelizuoja ir yra misionierė.

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

**„Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko,
ką Viešpats mums paskelbė.“ (Lk 2,15)**

Pasimokykime iš piemenėlių ir nesiduokime būti prislėgtiems kasdienių rūpesčių. Mokykimės iš jų turėti vidinės laisvės, kuri mums leidžia nustumti tuos rūpesčius į antrinę vietą – nežiūrint kiek jie būtų svarbūs – idant galėtume artėti prie Dievo, ir leisti Jam būti mūsų gyvenimo ir laiko dalimi. Laikas, skirtas Dievui ir, Jo vardu - artimui, niekuomet nėra tuščiai praleistas laikas. Tai kaip tik yra kuomet gyvename pilnutinį gyvenimą...

Šiandienos pasaulyje dauguma mūsų gyvename atitolę nuo Jėzaus Kristaus, įsikūnijusio Dievo, atėjusio gyventi tarp mūsų. Gyvename vadovaudamiesi įvairiomis filosofijomis, rūpindamiesi žemiškais rūpesčiais, ir dirbdami darbus, kurie visiškai užima mūsų laiką ir yra toli nuo prakartėlės. Dievas įvairiais būdais nuolat mus ragina ir tiesia mums savo ranką, norėdamas mums padėti pasprukti nuo mus varginančių minčių ir užsiėmimų, ir atrasti kelią atgal į Jį. Toksai kelias yra mums visiems prieinamas. Viešpats suteikia kiekvienam iš mūsų asmeniškai skirtą ženklą. Jis šaukia kiekvieną iš mūsų laukdamas, kad atsilieptume: „Eikime, ‘bėkime į Betliejų’ – link Dievo, kuris atėjo mūsų sutikti.“ Iš tikrųjų, Dievas eina mūsų link, tačiau palikti vien savo valiai, mes nesugebėtume Jo pasiekti. Nesame pajėgūs įveikti to kelio. Bet Dievas yra nusileidęs į mus. Jis eina link mūsų, ir jau yra nukeliavęs didesnę to kelio galą. Ir dabar Jis kviečia mus: Ateikite ir pamatykite, jog esu čia... Eikime ten! Viršykime savo pajėgas...

Dievo požymis yra Jo nuolankumas. Dievo požymis yra, kad Jis tampa mažu; Jis tampa vaikiu; Jis leidžia mums prisiliesti prie Jo ir prašo mūsų meilės... Dievas ateina į mus kaip žmogus, įdant mes visi taptume tikrais žmonėmis.

(Popiežius Benediktas XVI, *Homilija*, December 24, 2009, *Libreria Editrice Vaticana*)